

תת"ע 14364/08/22 - מדינת ישראל נגד לאית טרביה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 14364-08-22 מדינת ישראל נ' טרביה
תיק חיצוני: 10501064330

בפני	כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם
מאשימה-משיבה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם-מבקש	לאית טרביה

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שימוש או אחיזת טלפון, בעת שהרכב היה בתנועה, וללא דיבורית, זאת ביום 17/4/21.
2. בישיבת ההקראה הראשונה טענה ב"כ הנאשם כי חלה התיישנות, היות והבקשה להישפט הוגשה בספטמבר 2021 ואילו ההזמנה לדיון נשלחה ביום 15/3/22, קרי, מעל ל-4 חודשים.
3. ב"כ המאשימה בחן את טענת הנאשם וטען, ביום 10/11/22, כי היות ומדובר בעבירה שנעשתה עם דו"ח של שוטר, לא מדובר במצלמה אוטומטית, ולכן זמן ההתיישנות הינו שנה ולא 4 חודשים, זמן אשר טרם חלף. לטענת המאשימה, השוטר זיהה את העבירה ורשם דו"ח מזכר, התיעוד באמצעות התמונה מהווה חיזוק לעדותו זו.
4. ב"כ הנאשם הגישה הודעה לטענות המאשימה וטענה, כי דין צילום על ידי שוטר כדין מצלמה אוטומטית מבחינת המהות של העבירה וגם מבחינת הרציונל של מועד ההתיישנות, שכן השהוי בהגשת כתב האישום יגרום נזק ראייתי לנאשם. עוד נטען כי לא מדובר בדו"ח רגיל, שכן השוטר לא עצר את הנאשם והודיע לו אודות ביצוע העבירה, לא חקר אותו ולא מסר לו הודעה.
5. בהתאם להחלטת בית המשפט, הגישה המאשימה את הדו"ח המקורי וכן את מזכרו של השוטר המפרט את העבירה. ב"כ המאשימה גם הפנה לעפ"ת 40062-01-19, להבחנה שנעשתה שם בין עבירות אותן ראה השוטר לבין אכיפה שכולה מתייחסת לצילום אוטומטי ורק אז מפוענחת על ידי שוטר.

6. סעיף 225א (א1) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי "היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א או 1א27 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);"

סעיף 27א לפקודה, אליו מפנה החוק, מתייחס לצילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר.

7. דין טענת ההתיישנות להידחות.

8. ראשית, לשון סעיף החוק מתייחסת לצילום רכב, להבדיל מצילום נהג, ולא במקרה. צילום במצלמה אוטומטית, למשל א/3, מצלם רכב שביצע את העבירה. העיקרון בקביעת התיישנות קצרה, של 4 חודשים, נועד לאפשר לבעל הרכב, שקיבל את הדו"ח, לנסות ולאתר את מי שעשה שימוש ברכב באותה עת. ברור כי איתור כזה נעשה קשה יותר ויותר, כאשר הדו"ח נשוא העבירה מתקבל זמן ממושך לאחר ביצוע העבירה. במקרה בו מצולם נהג, כמו שבמקרה שלפני, קושי זה אינו מתעורר, היות וניתן לעיין בתמונת הנהג ולזהותו.

9. לכך יש להוסיף כי העובדה כי בניגוד לצילום במצלמה אוטומטית, מי שצילם את העבירה הנטענת, הוא שוטר שמילא דו"ח מפורט, כך שהשוטר יוכל להעיד על ביצוע העבירה ולתמוך את עדותו בצילומים אותם הוא צילם ואף הסביר, במזכר, כיצד ביצע את התצלום.

10. מטרת סעיף 27א' לפקודה, המתייחסת, בין היתר, לצילום שנעשה על ידי שוטר, היתה להכשיר קבילות צילומים ולא ליצור הגבלות וסייגים שיקשו על בירור העבירה.

11. בעפ"ת (י-ם) 40062-01-19, מדינת ישראל נגד אליעזר זמל, אליו הפנה ב"כ המאשימה, ציין בית המשפט כי "במקרים בהם החשד לביצוע העבירה מבוסס על צילום בלבד, לא עתיד להעיד בבית המשפט עד ראיה לאירוע. במקרה כזה, לא תעמוד לנאשם אפשרות לחקור עד ראיה בחקירה נגדית על נסיבות האירוע, לעמוד על פרטיו ולהתגונן מפניו. לכן, יש הגיון וטעם לחייב את התביעה להגיש את כתב האישום בתוך פרק זמן קצר, על מנת לאפשר לנאשם להתגונן". פסק הדין אכן מתייחס לצילום שנעשה על ידי שומר דרך, אולם קביעתו של בית המשפט, לגבי ההגיון העומד מאחורי קביעת תקופת התיישנות קצרה, אינה חלה רק למקרים בהם צולמה העבירה על ידי שומר דרך, אלא, כפי שגם נאמר- נלקחת בחשבון האפשרות של הנאשם להתגונן כראוי, למשל באמצעות חקירה נגדית של שוטר שראה את ביצוע העבירה וצילם אותה.

12. במקרה שלפני השוטר חזה בביצוע העבירה שנעשתה לכאורה, ותיעד אותה. הוא יוכל להיחקר על הצילום ועל

אשר ראה. הנאשם יכול לעיין בתמונה ולזהות את הנהג ומשכך לא חלה התיישנות במקרה שלפני ודין הבקשה להידחות.

היות ובמסגרת הדיון בבקשה, נחשפתי לחלק מחומר החקירה בתיק, יודיעו הצדדים תוך 14 יום מהיום, האם הם מבקשים כי אמנע מלדון בתיק. ככל ולא תוגש הודעה יוסק כי אין התנגדות כי אמשיך לדון בתיק, והתיק לא יועבר עוד למותב אחר.

ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ג, 24 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.